

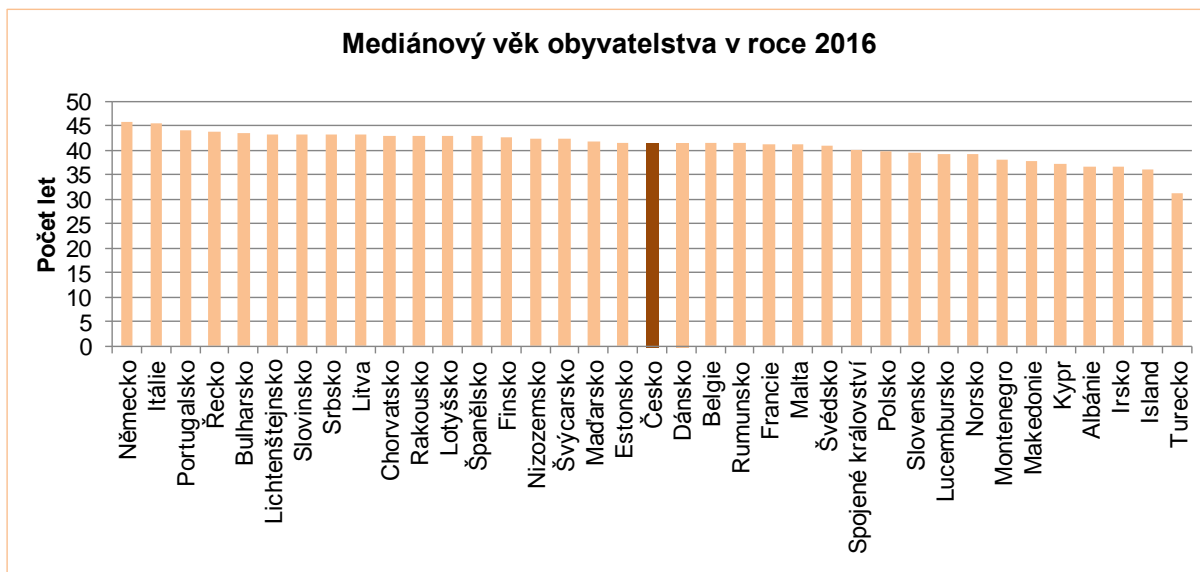
1. Stárnutí obyvatelstva

Metodika

Stárnutí obyvatelstva lze vyjádřit několika ukazateli. Jedním z nich je mediánový věk a druhým podíl 65 a víceletých na celkovém obyvatelstvu. Mediánový věk je věk, který má člověk, který stojí uprostřed řady lidí srovnaných podle věku.

Mediánový věk

Graf 1

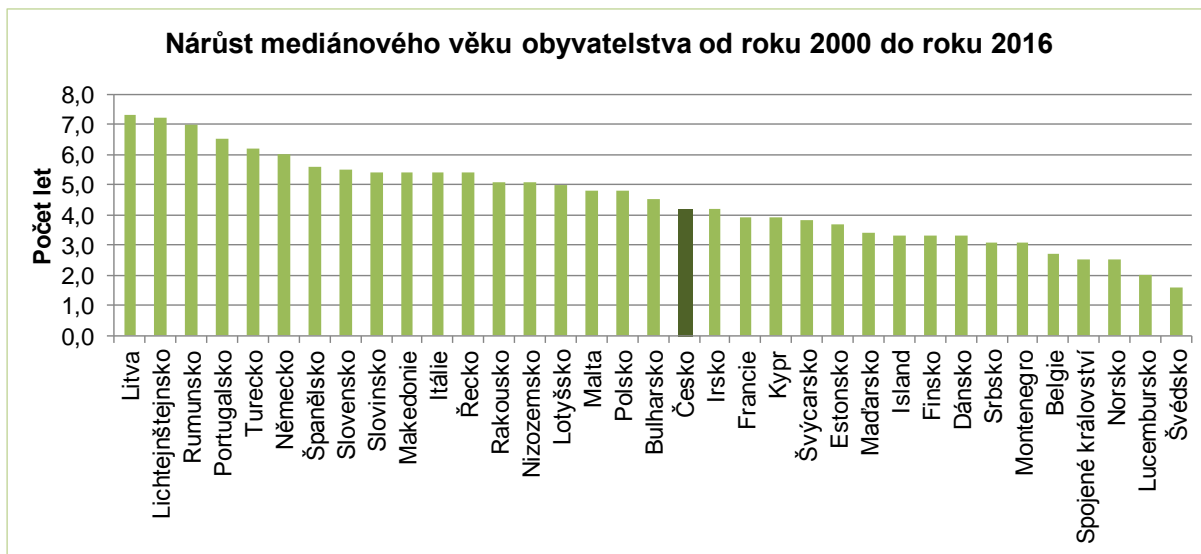
Zdroj: Eurostat, v databázi Eurostatu lze data vyhledat pod kódem demo_pjanind. Data k 31. 12. 2016

Pokud pomineme Turecko, kde je mediánový věk 31,1 let, nejnižší mediánový věk má Island, 36,1 let. Zemí s nejvyšším mediánovým věkem je v tomto srovnání Německo, kde mediánový věk dosahuje 45,8 let. O trochu mladší obyvatelstvo má Itálie s hodnotou 45,5 let. K zemím, kde je větší podíl staršího obyvatelstva a tudíž mediánový věk je zde vysoký, mezi 43,0 a 44,0 lety, patří ještě Portugalsko, Řecko, Bulharsko, Lichtenštejnsko, Slovensko, Srbsko, Litva, Chorvatsko a Rakousko. Všimněme si, že je tu zastoupeno hodně jihoevropských zemí. O těchto zemích je známo, že se zde lidé dožívají vysokého věku. Samozřejmě záleží také na demografickém složení obyvatelstva, jaký je počet dětí a jak jsou zastoupeny další složky obyvatelstva.

K zemím, kde je mediánový věk obyvatelstva nízký, kromě Turecka a Islandu ještě patří Irsko, Albánie, Kypr, Makedonie a Černá Hora. To jsou země, kde mediánový věk nepřesahuje 39 let.

Česko se nachází uprostřed, s hodnotou 41,5 let, ve společnosti Maďarska, Estonska, Dánska, Belgie a Rumunska.

Graf 2

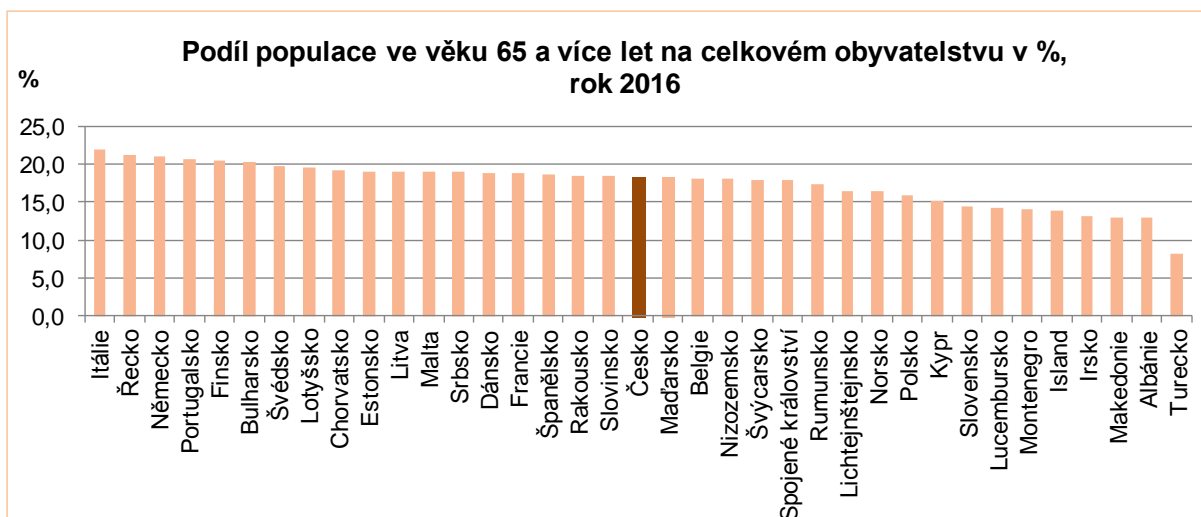

Zdroj: Eurostat, v databázi Eurostatu lze data vyhledat pod kódem demo_pjanind. Data k 31. 12. 2016

Ne všechny státy stárnou stejně rychle. Od roku 2000 do roku 2016 nejvíce zestárlí obyvatelé Litvy, kde se mediánový věk prodloužil o 7,3 let. Rychle zestárlí i obyvatelé Lichtenštejnska (o 7,2 let) a Rumunska (o 7,0 let). Naopak nejméně zestárlí Švédové, o pouhých 1,6 let. Pomalu stárnou také Lucemburčané (o 2,0 let), Norové a obyvatelé Spojeného království, kde se věk prodloužil shodně o 2,5 let. Češi spolu s Iry zestárlí o 4,2 let. Zastavme se ještě u zemí, jejichž obyvatelé zestárlí nejvíce. Turecko má nejmladší celkovou populaci, ale stárne stejným tempem jako Německo. Turecko s mediánovým věkem obyvatelstva 31,1 let, zestárlo na tuto hodnotu od roku 2000 o 6,2 let. Německo má nejstarší obyvatelstvo, mediánový věk je tu 45,8 let. Ten se zvyšoval od roku 2000 podobným tempem jako v Turecku (o 6,0 let).

Podíl 65 a víceletých

Graf 3

Zdroj: Eurostat, v databázi Eurostatu lze data vyhledat pod kódem demo_pjanind. Data k 31. 12. 2016

Největší podíl nejstaršího obyvatelstva ve věku 65 a více let má Itálie (22,0 %) následovaná Řeckem (21,3 %) a Německem (21,1 %). Portugalsko, Finsko a Bulharsko mají zastoupení seniorů ve věku 65 a více let také vysoké. Pohybuje se zde kolem 20,0 %. Česko má podíl 65 a víceleté populace 18,3 %, stejně jako Maďarsko. Mezi země s nízkým zastoupením seniorů můžeme zařadit především

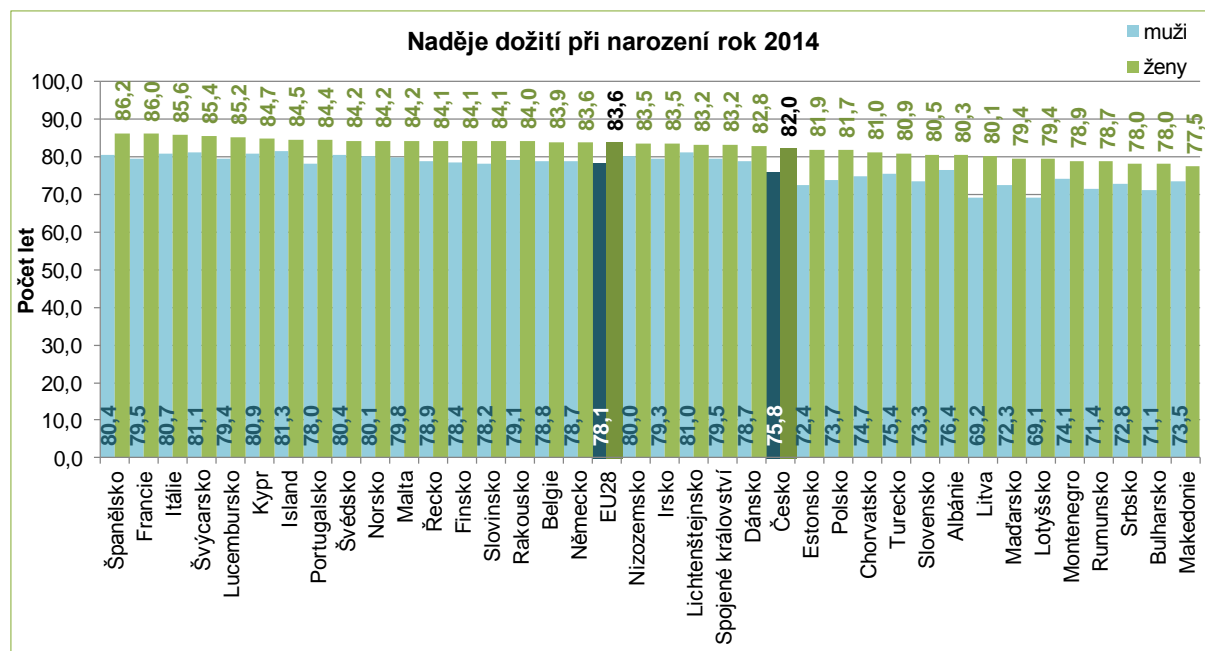
Turecko (8,2 %), následováno Albánií, Makedonií, Irskem a Islandem, kde podíl zmiňované věkové skupiny nedosahuje ani 14,0 %. Slovensko také patří k zemím, kde je nižší zastoupení seniorů ve věku 65 a více let. Podíl takto starých lidí je tu jen 14,4 %, což je oproti Česku méně o 3,9 %.

2. Střední délka života (naděje dožití při narození)

Metodika

Naděje dožití (střední délka života) udává počet roků, kterých se pravděpodobně dožije osoba právě x -letá. Ukazatel se používá nejčastěji v podobě naděje dožití při narození (střední délka života) – tedy kolika roků se dožije osoba právě narozená. Data lze vyhledat v databázi Eurostatu pod kódem `demo_mlexpec` z [úmrtnostních statistik](#).

Graf 4

Zdroj: Eurostat, v databázi lze data vyhledat pod kódem `demo_mlexpec`

Muži

Pro naději dožití máme k dispozici data z Eurostatu pro rok 2014.

Na Islandu je naděje dožití při narození u mužů 81,3 let, zatímco v Lotyšsku je střední délka života (naděje dožití při narození) pouze 69,1 let. Podobně je na tom také Litva. Muži se zde v průměru mohou dožít 69,2 let. Dalšími státy, kde je naděje dožití při narození nízká, jsou Bulharsko, Rumunsko, Maďarsko, Estonsko, Srbsko a Slovensko. Na Slovensku se muži dožívají v průměru 73,3 let, v Polsku 73,7 let. Česká republika je až za Albánií s hodnotou 75,8 let. Nejvyššího věku se mohou dožít kromě mužů žijících na Islandu i muži ve Švýcarsku, Lichtenštejnsku, Kypru, Itálii, Španělsku, Švédsku, Norsku a Nizozemsku, kde je naděje dožití mužů při narození 80 a více let.

Ženy

Naděje dožití žen se pohybuje od 86,2 let ve Španělsku po 77,5 let v Makedonii. Ke státům s vysokou nadějí dožití žen patří opět státy západní Evropy, konkrétně kromě Španělska a Francie je to Itálie, Švýcarsko, Lucembursko, Kypr, Island, Portugalsko, Švédsko, Norsko, Malta, Řecko, Finsko a Slovinsko, kde je naděje dožití žen vyšší než 84,0 let. Nad průměrem EU28, který má hodnotu 83,6 let, se nacházejí ještě Rakousko, Belgie a Německo. Další země západní Evropy - Nizozemsko, Irsko,

Lichtenštejnsko, Spojené království a Dánsko, předcházejí České republice, kde se ženy narozené v roce 2014 mohou dožít v průměru 82,0 let. Hodnotu nižší než Česká republika mají státy východní Evropy, pobaltské státy a některé státy jižní Evropy, například Chorvatsko, Albánie, Srbsko a Makedonie.

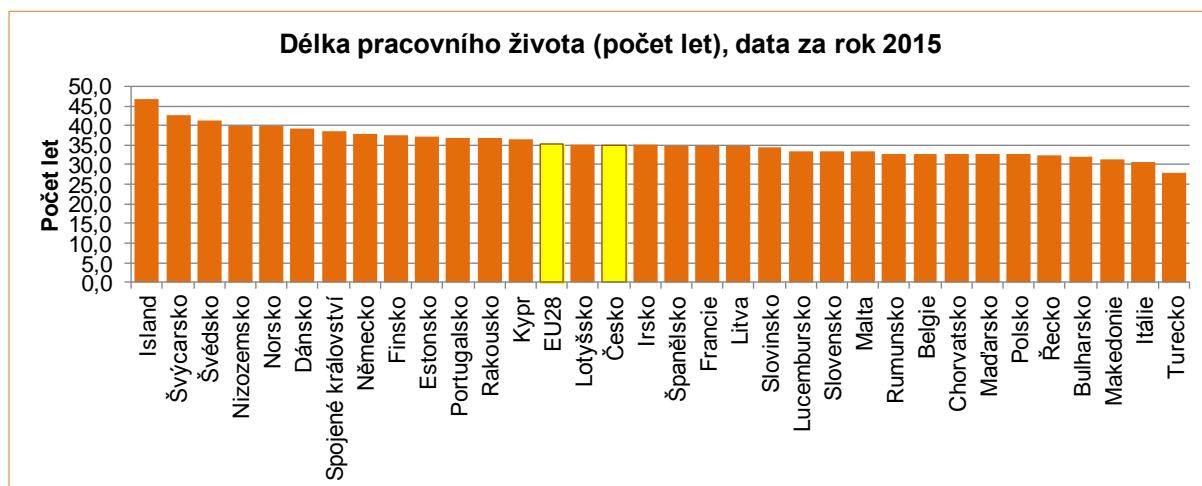
3. Délka pracovního života

Metodika

Délka pracovního života měří počet let, během nichž se předpokládá, že osoba daného věku bude aktivní na pracovním trhu. K výpočtu se používají data z Výběrového šetření pracovních sil v kombinaci s demografickými daty týkajícími se úmrtnostních tabulek. Vzorce a další podrobnosti lze najít [zde](#).

Celková populace

Graf 5

Zdroj: Eurostat, v databázi lze data vyhledat pod kódem lfsi_dw_a

Délka pracovního života je nejvyšší na Islandu. Její hodnota, 46,6 let, přesahuje všechny ostatní země dosti významně. Švýcarsko, s druhou nejvyšší hodnotou (42,5 let), za Islandem zaostává o 4,1 let. Nad 40 let má ještě Švédsko (41,2 let). K zemím, kde lidé pracují více než 39 let, se řadí Nizozemsko, Norsko, Dánsko, Spojené království a Německo. Obecně, země západní Evropy, mezi něž proniklo i Portugalsko a Kypr, mají vyšší hodnoty než EU28, kde v průměru pracují lidé 35,4 let.

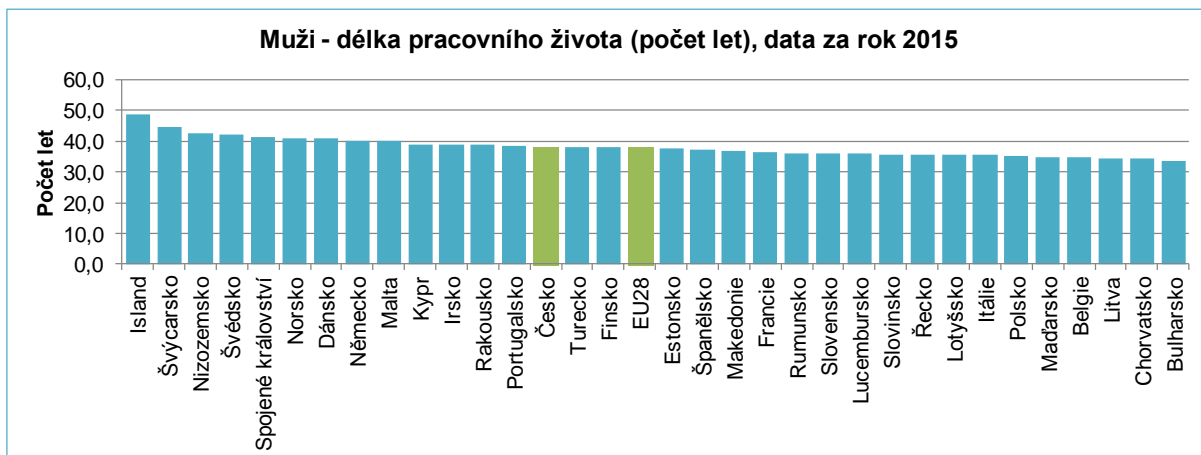
Česko se nachází blízko průměru EU s délkou pracovního života 35,1 let.

Nejkratší dobu na pracovním trhu stráví lidé v Turecku (28,0 let). V Itálii, Makedonii, Bulharsku, Řecku, Polsku, Maďarsku, Chorvatsku, Belgii a Rumunsku mají délku pracovního života od 30 do 33 let. V ostatních zemích je délka pracovního života více než 33 let.

Muži

Graf 6

Zdroj: Eurostat, v databázi lze data vyhledat pod kódem lfsi_dw_a

U mužů je nejdelší délka pracovního života na Islandu, která se s hodnotou 48,6 let vymyká všem ostatním státům. K zemím, kde je délka pracovního života mužů vyšší než 40 let, patří také Švýcarsko, Nizozemsko, Švédsko, Spojené království, Norsko, Dánsko a Německo.

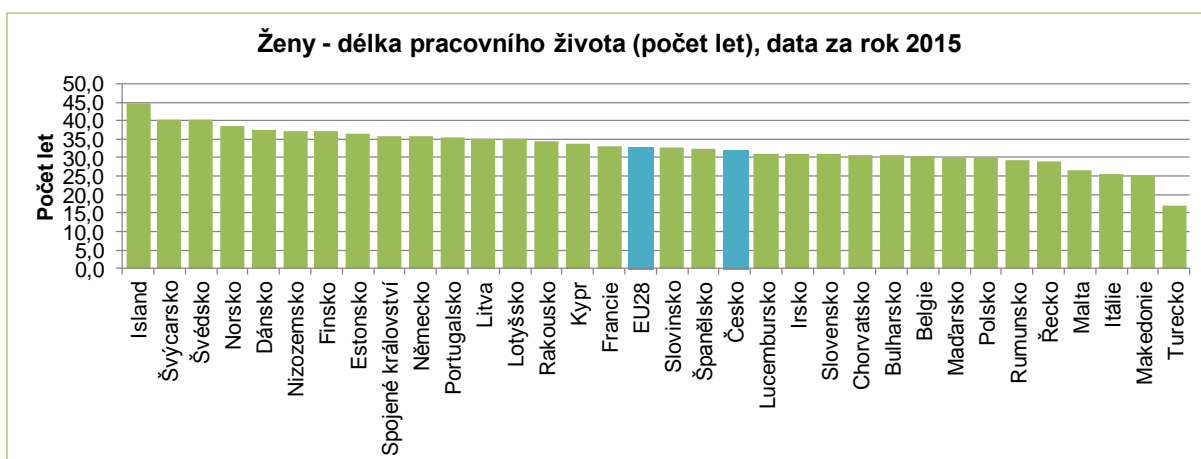
Česko s délkou pracovního života 38,2 let se řadí mezi země, ve kterých muži pracují po mnoho let, přestože jejich střední délka života je až na okraji západních zemí a horší než je průměr EU28.

Země východní a jižní Evropy mají délku pracovního života podstatně nižší. V Bulharsku pracují muži pouze 33,4 let. Mezi státy s nízkou délkou pracovního života se ale nacházejí i Lucembursko a Belgie.

Muži v EU28 pracovali 37,9 let, délka pracovního života u žen byla 32,8 let, což je rozdíl 5,1 let.

Ženy

Graf 7

Zdroj: Eurostat, v databázi lze data vyhledat pod kódem lfsi_dw_a

Island, Švýcarsko, Švédsko, Norsko, Dánsko, Nizozemsko a Finsko jsou země, kde délka pracovního života žen přesahuje 37 let. Stejně jako u mužů, je i u žen počet let strávených na pracovním trhu nejvyšší na Islandu. Zde ženy pracují 44,7 let. Švýcarsko spolu se Švédskem jsou shodně 4,6 roku za Islandem. Mezi země, kde ženy pracují dlouhou dobu, patří také Litva a Lotyšsko (35,1 a 35,0 let),

přestože střední délka života je zde nízká. V Litvě se ženy v průměru dožívají 80,1 let a v Lotyšsku 79,4 let. V EU28 je to průměrně 83,6 let.

České ženy pracují kratší dobu (31,9 let) než je průměr v EU28.

Rozdíl v délce pracovního života mezi muži a ženami

Délka pracovního života je až na jednu výjimku delší u mužů než u žen. Pouze v Litvě pracovali muži o 0,6 roku kratší dobu než ženy.

Největší rozdíly mezi délkou pracovního života mužů a žen jsou v Turecku, kde jsou ženy v pracovním procesu o celých 21 let kratší dobu než muži. Vysoké rozdíly byly zaznamenány také na Maltě (13,2 let) a v Makedonii (11,8 let). Ostatní státy tak vysoké rozdíly mezi muži a ženami nemají. Rozdíl vyšší než 6 let je v Itálii, Irsku, Řecku, Rumunsku a Česku. V EU 28 je rozdíl v délce pracovního života 5,1 let. Rozdíl, který je nižší než 3,0 let, je kromě zmíněné Litvy v Lotyšsku, Finsku, Estonsku, Švédsku, Norsku, Bulharsku a Slovinsku.

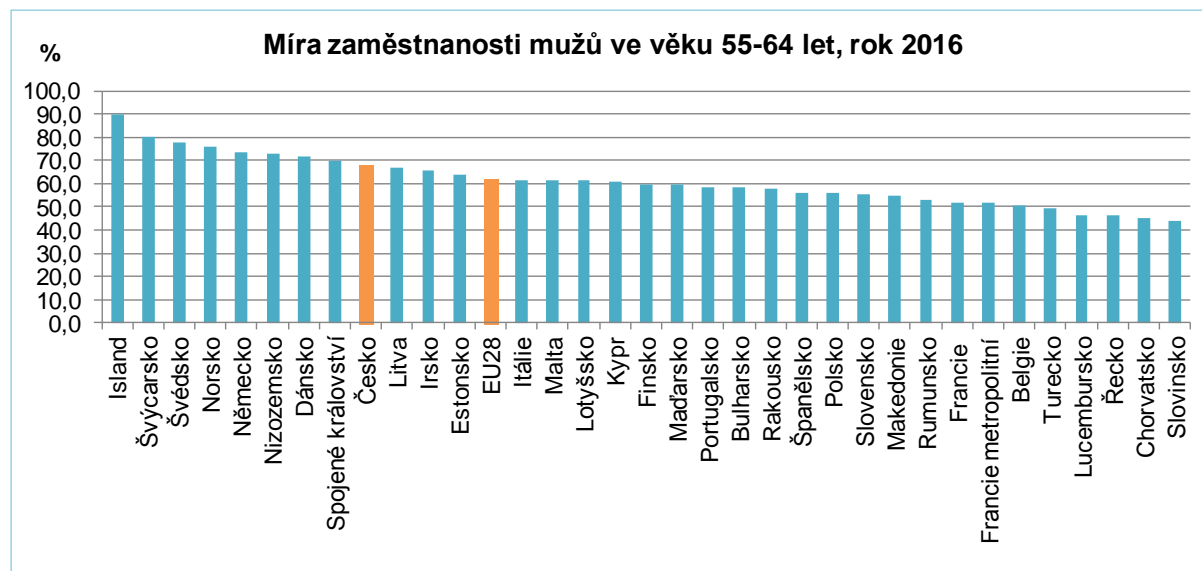
4. Míra zaměstnanosti mužů a žen ve věku 55-64 let v roce 2016

Metodika

Míra zaměstnanosti je podíl zaměstnaných k celkové populaci.

Muži

Graf 8

Zdroj: Eurostat; data lze v databázi vyhledat pod kódem lfsi_emp_a

Míra zaměstnanosti mužů ve věku 55-64 let je výrazně nejvyšší na Islandu, kde dosahuje 89,7 %. Následuje Švýcarsko s hodnotou téměř o 10 p.b. nižší (79,9 %) a Švédsko, kde muži pracují v tomto věku v 77,5 %. Přes 70 % mužů uvedeného věku je zaměstnáno v Norsku, Německu, Nizozemsku a Dánsku.

V České republice je míra zaměstnanosti mužů ve věku 55-64 let velmi vysoká, dosahuje 68,2 %, což je více než v EU28, kde muži pracují v tomto věku v 62,0 %. Česko se v tomto směru vymyká

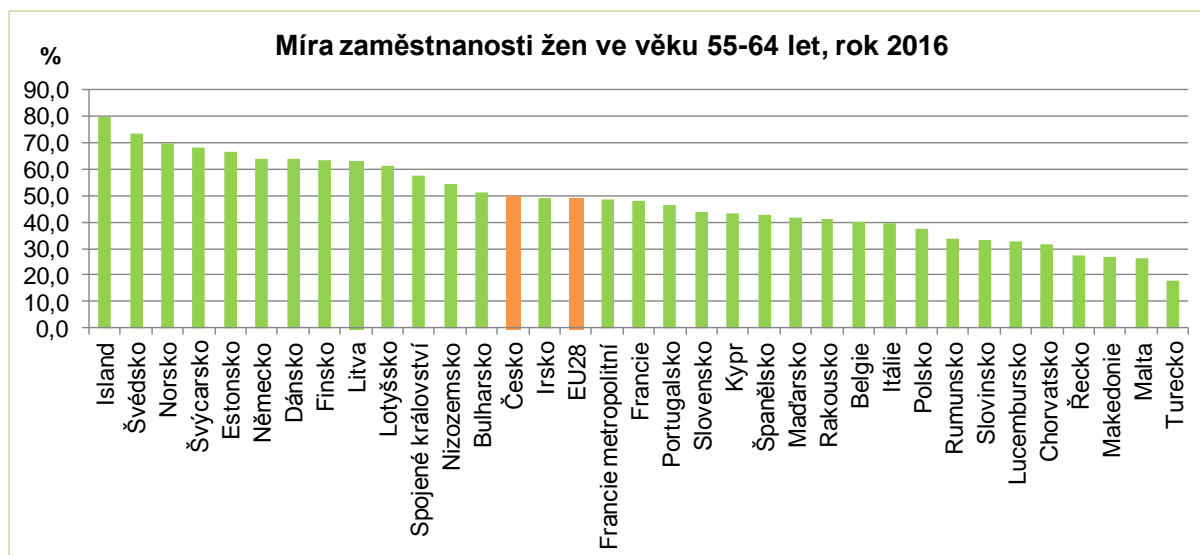
ostatním postkomunistickým státům, které jsou výrazně za EU28. Například na Slovensku v uvedeném věku pracuje pouze 55,1 % mužů, v Polsku je to o něco více, 55,7 %.

Zajímavé postavení v tomto ohledu mají státy jižní Evropy, které na rozdíl od severovýchodních států mají míru zaměstnanosti nízkou, ještě nižší než státy východní Evropy. Jsou jimi Chorvatsko, Řecko, Makedonie a Španělsko. V Řecku je třeba zmínit, že za nízkou zaměstnaností mužů ve věku 55-64 let stojí důchodový systém, který je zde pro seniory příznivý. Svoji roli v těchto jižních státech patrně hraje i podnebí. V horku je pro staršího člověka obtížnější pracovat než v chladu severovýchodních zemí. Další příčinou nízké zaměstnanosti může být obtížná hospodářská situace a z toho plynoucí vysoká nezaměstnanost.

Zajímavý fenomén poskytují data o Lucembursku, Belgii a Francii, kde nízká zaměstnanost mužů ve věku 55-64 let, může souviset s rozhodnutím již nepracovat. Jsou to bohaté země, jejichž obyvatelé ve větší míře mají možnost své úspory uplatnit tímto způsobem a užívat seniorského věku bez pracovního zatížení. Jakou roli v tomto směru hraje nastavení důchodových systémů je další otázkou.

Ženy

Graf 9

Zdroj: Eurostat; data lze v databázi vyhledat pod kódem lfsi_emp_a

Podobně jako u mužů, i u žen míra zaměstnanosti ve věku 55-64 let je nejvyšší v severovýchodních zemích, což může souviset s dobrým zdravotním stavem i ve vyšším věku a s podnebí, které nezatěžuje organismus, jako je to v zemích jižní Evropy.

Mezi země jako je Island, Švédsko, Norsko a Švýcarsko, se s vysokou mírou zaměstnanosti žen řadí i pobaltské státy, Estonsko, Litva a Lotyšsko, přestože naděje dožití ve zdraví zde není tak vysoká.

Hranici 48,9 %, která je v EU28, překračují ženy v Česku i Bulharsku, což by mohlo naznačovat jednak pravděpodobnost přísnějšího nastavení důchodových systémů a jednak oddálení závislosti na starobních penzích kvůli nízkým příjmům z důchodu. Ženy v České republice pracují v uvedeném věku ve 49,3 %. V Česku nahrává vysoké míře zaměstnanosti žen tohoto věku i skutečnost, že je zde velmi nízká nezaměstnanost.

Míra zaměstnanosti 55-64letých žen je nejvyšší na Islandu (79,4 %), ve Švédsku (73,5 %), v Norsku (69,5 %), Švýcarsku (67,9 %) a v Estonsku (66,5 %).

Nejnižší mírou zaměstnanosti žen uvedeného věku se vyznačuje Turecko (18,1 %), Malta (26,3 %), Makedonie (26,6 %), Řecko (27,2 %), Chorvatsko (31,6 %) a Lucembursko (32,4 %).

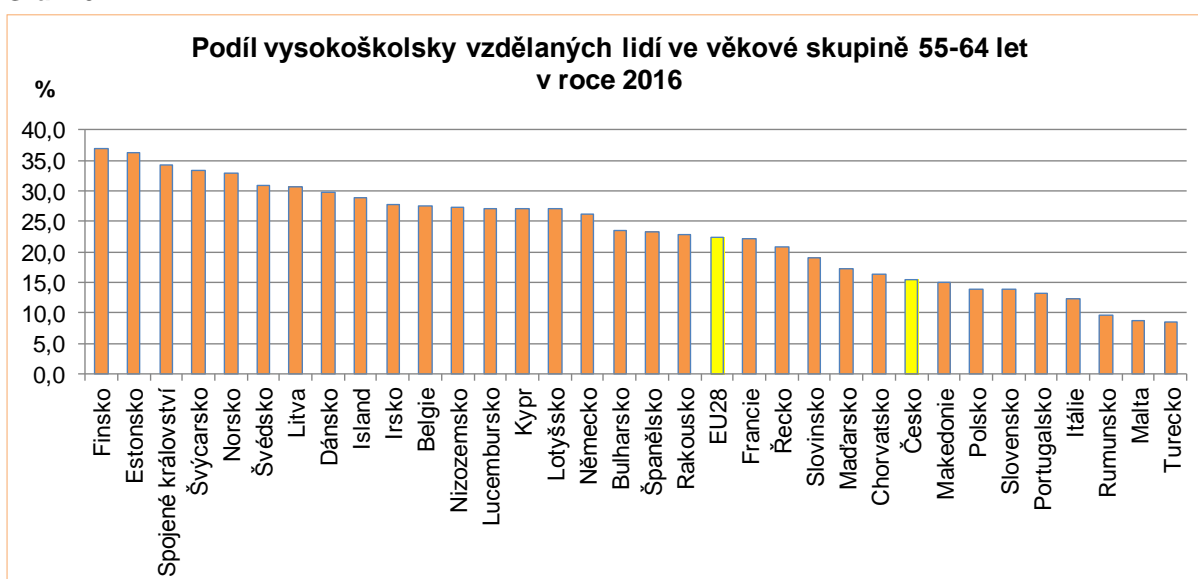
5. Vzdělání lidí v předdůchodovém věku

Metodika

Data jsou zpracována na základě Výběrového šetření pracovních sil. Za **vysokoškolsky vzdělané** se v tomto šetření považují podle ISCED11 úrovně vzdělání 5-8, což znamená vyšší odborné vzdělání, bakalářské vzdělání, magisterské a doktorské vzdělání. **Střednímu vzdělání** odpovídají úrovně ISCED11 3 a 4, tedy střední vzdělání bez maturity, s maturitou a nástavbové studium.

Vysokoškolské vzdělání

Graf 10

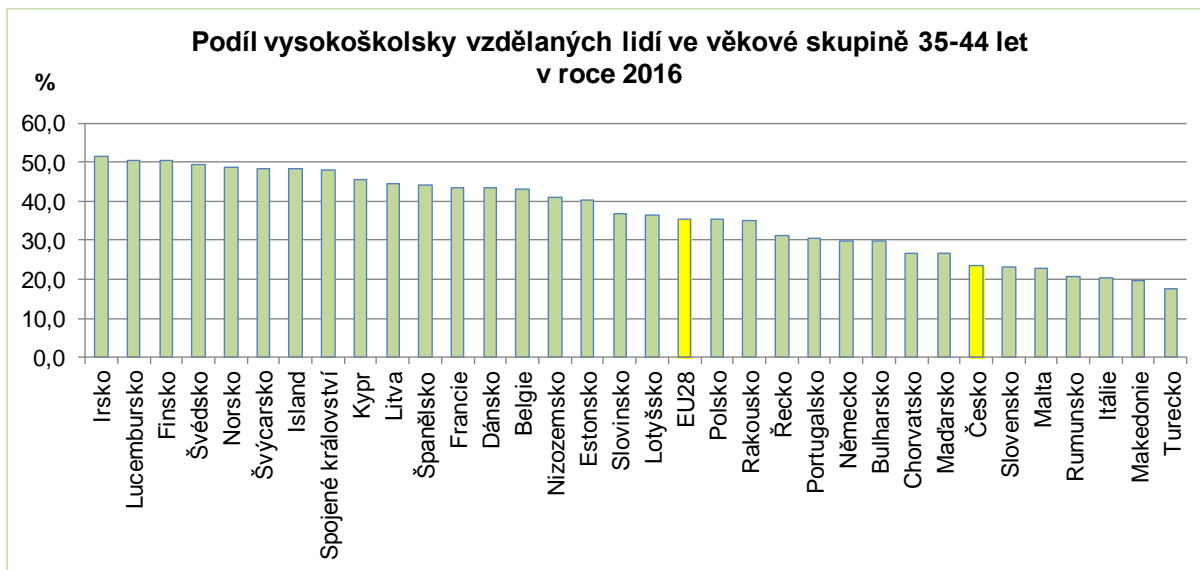
Zdroj Eurostat, v databázi lze data vyhledat pod kódem edat_lfse_03

Česká republika v tomto srovnání nevyhází dobře, s 15,5 % zaostává za EU28, která má průměrný podíl vysokoškolsky vzdělaných lidí ve věku 55-64 let 22,3 %. Nejlepší postavení v tomto směru má Finsko, kde je 36,9 % vysokoškoláků. Státy západní Evropy jsou na tom podstatně lépe než státy východní Evropy. Jako jediné z postkomunistických států má vysokou vzdělanost 55-64letých obyvatel Bulharsko (23,5 %), tedy v podobné úrovni jako Španělsko a Rakousko. Vysokou vzdělaností se vyznačují ještě pobaltské státy, především Estonsko, kde je 36,2 % vysokoškoláků ve věku 55-64 let. Litva má vysokoškolsky vzdělaných lidí přes 30 % (30,7 %) a Lotyšsko 27,0 %,

Za Českem se pohybuje Makedonie, Polsko, Slovensko, Portugalsko a Itálie. Ani 10 % nedosahuje Turecko, Malta a Rumunsko. Naopak Chorvatsko, Maďarsko, Slovinsko, Řecko a Francie patří k zemím, kde vysokoškolské vzdělání je nižší než v EU28 a zároveň vyšší než v České republice.

Graf 11

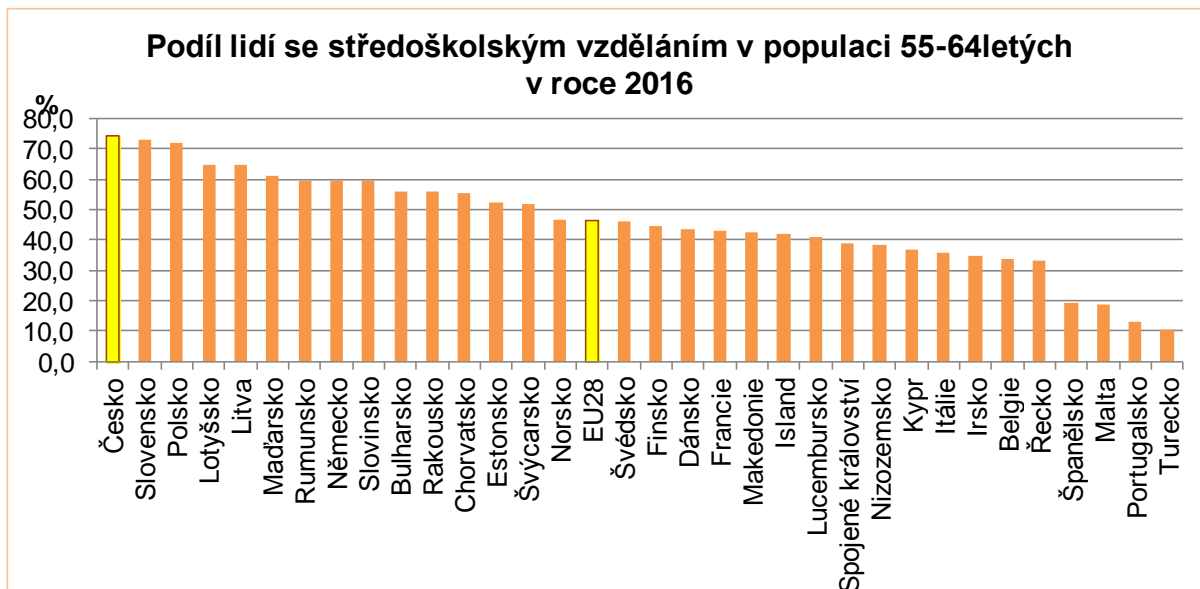

Zdroj Eurostat, v databázi lze data vyhledat pod kódem edat_lfse_03

Pro srovnání uvádíme graf s podílem vysokoškolsky vzdělaných lidí ve věkové skupině 35-44 let v roce 2016. Tato generace měla ve většině států již příznivější podmínky pro studium než lidé ve věkové skupině 55-64 let. Kolem 50 % vysokoškolsky vzdělaných lidí ve věku 35-44 let (48,0 až 51,4 %) má Spojené království, Island, Švýcarsko, Norsko, Švédsko, Finsko, Lucembursko a Irsko. Jsou to tedy bohaté země. Na opačném spektru stojí Turecko, Makedonie, Itálie, Rumunsko, Malta, Slovensko a Česko, kde podíl vysokoškoláků nedosahuje ani 25,0 %. V Česku je to 23,6 % a na Slovensku 23,0 %. V EU28 je průměrný podíl vysokoškoláků ve věkové skupině 35-44 let 35,5 %.

Středoškolské vzdělání

Graf 12

Zdroj Eurostat, v databázi lze data vyhledat pod kódem edat_lfse_03

Co se týká středoškolského vzdělání, Češi v Evropě předstihují všechny země. Mají středoškolské vzdělání zastoupeno v populaci 55-64letých nejvíce. Výuční list nebo maturitu či navíc pomaturitní, nástavbové studium má v této věkové skupině 74,1 % lidí. Vysoký podíl středoškolsky vzdělaných

v populaci 55-64letých vykazují ještě další postkomunistické státy, Slovensko (72,8 %) a Polsko (72,0 %). EU28 má podíl středoškoláků v populaci 55-64letých 46,6 %.

Na opačném konci, s nejnižším podílem středně vzdělaných lidí ve věku 55-64 let se nalézá Turecko (10,5 %), Portugalsko (12,9 %), Malta (18,5 %) a Španělsko (19,4 %). Tyto čtyři země mají hodnoty o více než 10 % níže než páté nejnižší Řecko (33,1 %).

6. Mediánový ekvivalizovaný čistý disponibilní příjem v PPS

Metodika

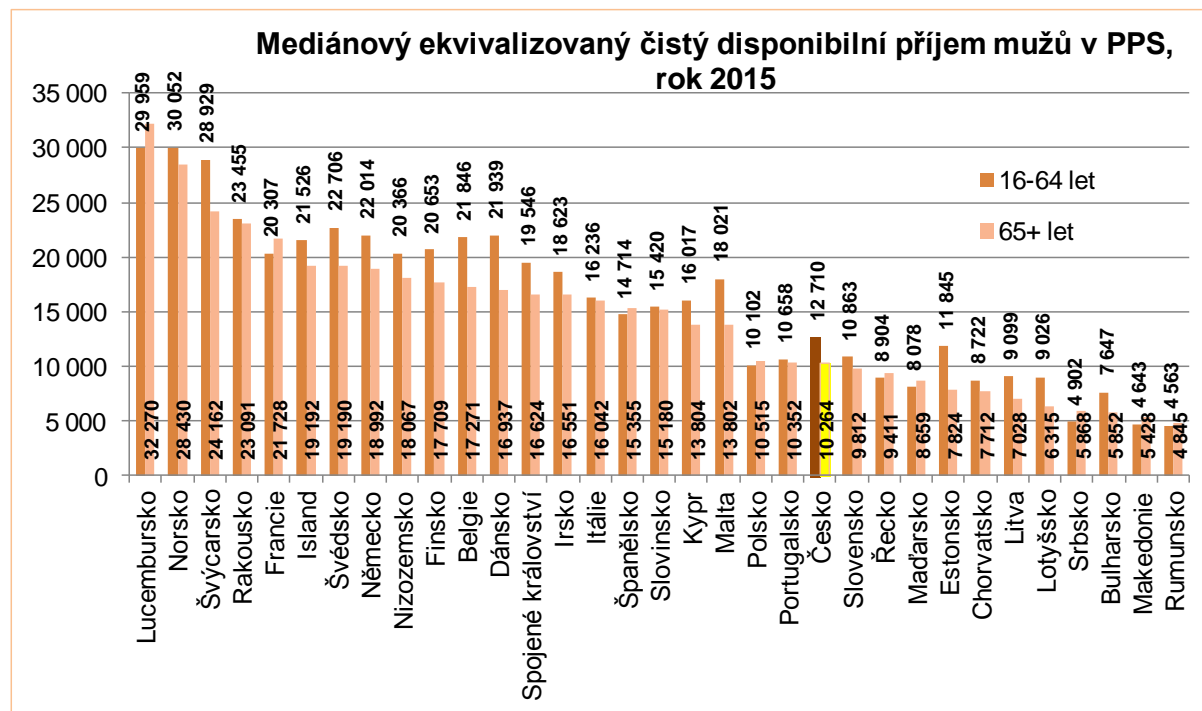
PPS (standard kupní síly) je Eurostatem uměle vytvořená veličina používaná k porovnávání příjmů obyvatel Evropy. Za jedno PPS je možné si teoreticky v každé z evropských zemí koupit stejný objem zboží či služeb. Otázka je, kolik PPS mají obyvatelé v jednotlivých zemích k dispozici.

Mediánový ekvivalizovaný čistý disponibilní příjem: Nejprve se z dílčích čistých příjmů za osoby a za domácnost vypočítá čistý peněžní příjem domácnosti. Ten se skládá z příjmů z pracovní činnosti, tj. z příjmů ze zaměstnání a podnikání, ze sociálních příjmů vyplácených státem prostřednictvím úřadů práce nebo obecních úřadů, z kapitálových příjmů (úroky z vkladů, výnosy z dluhopisů, vkladových a podílových listů, dividendy z akcií apod.) a dalších, víceméně jednorázových nebo nahodilých příjmů. Odečteme-li od čistého peněžního příjmu domácnosti daň z nemovitosti, jednorázově přijaté peněžní transfery a pravidelně vydávané peněžní transfery mezi domácnostmi a přičteme-li jednorázově vydané peněžní transfery a vyčíslené naturální požitky od zaměstnavatele v podobě vozidla, které mohla osoba využívat i pro soukromé účely, získáme tzv. disponibilní příjem domácnosti. Ten se pro účely výpočtu míry ohrožení příjmovou chudobou ekvivalizuje, čímž vzniká tzv. ekvivalizovaný příjem domácnosti. Například pro čtyřčlennou rodinu se dvěma dětmi do 13 let se čistý příjem domácnosti nedělí čtyřmi, podle počtu členů domácnosti, ale používají se váhy, kterými se zohledňuje výhoda bydlení ve společné domácnosti. První dospělý člen domácnosti má váhu 1, další dospělý člen 0,5 a dítě mladší 13 let má váhu 0,3. Čistý příjem domácnosti se tedy v tomto případě dělí $(1 + 0,5 + 0,3 + 0,3) = 2,1$. Podělením čistého příjmu domácnosti tímto číslem vznikne tzv. ekvivalizovaný příjem, který se přiřadí každému členu domácnosti. Je to tedy větší příjem, než příjem, který by se rozpočítal podle počtu členů domácnosti. Ekvivalizované příjmy přiřazené každému členu domácnosti se seřadí podle velikosti u všech osob a ta osoba, která se nachází uprostřed, má mediánový ekvivalizovaný čistý disponibilní příjem. Disponibilní příjem znamená příjem, který je k dispozici pro výdaje a spotřebu.

Muži

Graf 13

Zdroj: Eurostat, v databázi lze data vyhledat pod kódem ilc_di03

Mediánový ekvivalizovaný čistý disponibilní příjem mužů ve věku 65 a více let je nejvyšší v Lucembursku a Norsku, kde dosahuje 32 270 a 28 430 PPS. Přes 20 tis. PPS mají ještě Švýcarsko, Rakousko a Francie. Mezi 18 a 20 tisíci PPS mají tento příjem 65 a víceletí muži na Islandu, ve Švédsku, Německu a Nizozemsku.

Naproti tomu mediánový ekvivalizovaný čistý disponibilní příjem 65 a víceletých mužů, který nedosahuje ani hodnoty 6 tisíc PPS je v Rumunsku, Makedonii, Bulharsku a Srbsku.

Česko se v tomto ohledu ocitá za Polskem s příjmem 10 264 PPS, což je zhruba třikrát méně než v Lucembursku. Ještě nižší příjmy mají muži v Řecku, jejichž mediánový ekvivalizovaný čistý disponibilní příjem dosahuje 9 411 PPS.

Existují země, kde mediánový ekvivalizovaný čistý disponibilní příjem u 65 a víceletých překračuje příjem 16-64leté populace. Jedna z příčin může být skutečnost, že lidé v tomto věku jsou dostatečně zabezpečeni a jejich část je ještě v pracovním procesu. U bohatých zemí tomu tak může být. Například muži v Lucembursku ve svých 65 a více letech mají 108 % příjmu 16-64letých mužů. Ve Francii je to 107 %.

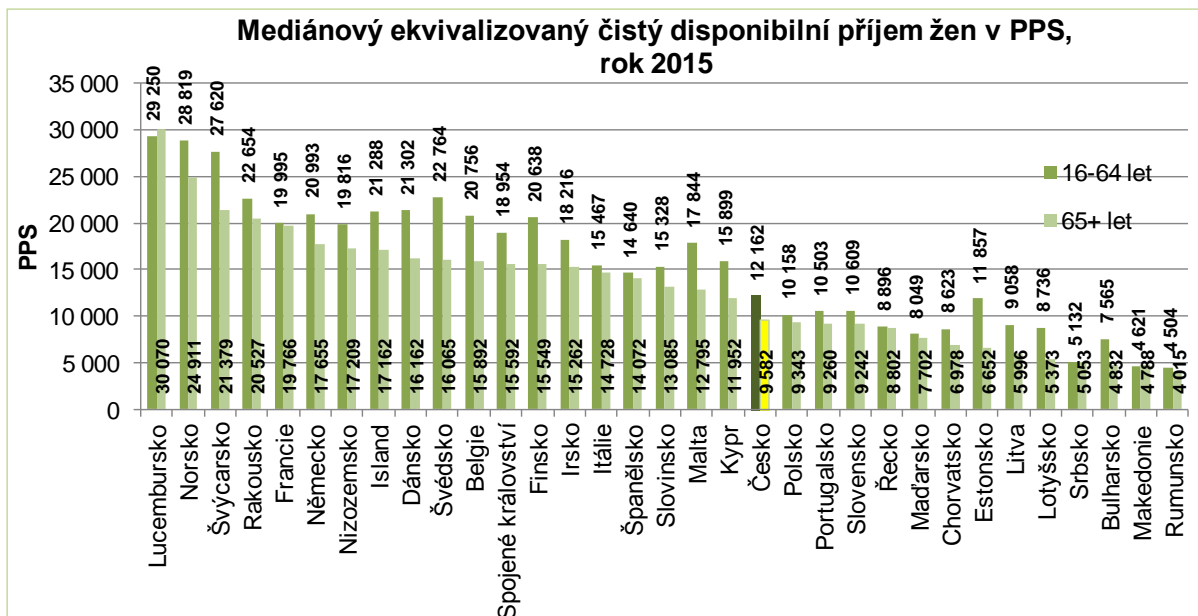
Ve státech, kde je obvyklé soužití starých rodičů s dospělými dětmi, může tento vyšší příjem znamenat, že po rozpočítání příjmu všech členů domácnosti, ekvivalizovaný příjem seniora v této domácnosti naroste. Tento případ patrně nastává v Řecku, Srbsku, Makedonii a Španělsku.

Mediánový ekvivalizovaný čistý disponibilní příjem seniorů (65+let) v PPS je nejnižší oproti populaci 16-64 let v Estonsku, Lotyšsku, Bulharsku, Maltě, Dánsku a Belgii, kde nedosahuje ani 80 % příjmu mužů ve věku 16-64 let.

Čeští muži ve svých 65 a více letech dosahují mediánového ekvivalizovaného čistého disponibilního příjmu v PPS pouze z 81 % oproti mužům ve věku 16-64 let.

Ženy

Graf 14

Zdroj: Eurostat, v databázi lze data vyhledat pod kódem ilc_di03

Ženy ve věkové skupině 65 a více let jsou v nejlepší situaci v Lucembursku. Jejich mediánový ekvivalizovaný čistý disponibilní příjem přesahuje příjem 16-64letých, mají k dispozici 30 070 PPS. Vysoký příjem mají i 65 a víceleté ženy v Norsku, Švýcarsku a Rakousku (nad 20 000 PPS).

Příjmy v rozmezí 17 000 až 20 000 PPS mají v této věkové skupině ženy ve Francii, Německu, Nizozemsku a na Islandu.

Méně než 10 000 PPS mají 65 a víceleté ženy ve 14 zemích včetně Česka, kde mediánový ekvivalizovaný čistý disponibilní příjem je 9 582 PPS. Nejhůře na tom jsou ženy v Rumunsku (4 015 PPS), v Makedonii (4 788 PPS) a v Bulharsku (4 832 PPS).

Mediánový ekvivalizovaný čistý disponibilní příjem žen v PPS přesahuje příjem žen ve věku 16-64 let nejvíce v Makedonii (104 %) a v Lucembursku (103 %). Ženy, které jsou ve věku 65 a více let a mají vyšší tohoto příjmu téměř stejně velkou, jako ženy ve věku 16-64 let, jsou především v Řecku (99 %) a Francii (také 99 %). Až do 95 % tohoto příjmu mají 65 a víceleté ženy v Srbsku, Španělsku, Maďarsku a Itálii. Příjem 65 a víceletých žen, který oproti ženám ve věku 16-64 let nedosahuje ani 70 %, je v Estonsku, Lotyšsku, Bulharsku a Litvě. Mírně nad 70 % se nachází Švédsko, kde ženy ve zmíněné věkové kategorii mají mediánový ekvivalizovaný čistý disponibilní příjem takový, který tvoří pouze 71 % příjmu žen ve věku 16-64 let. V Česku je to pouze 79 %. Ovšem Švédky mají k dispozici 16 065 PPS, zatímco Češky pouze 9 582 PPS.

